

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Pro Megalopolitis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

πολλοὺς αἰ οἶμαι τοὺς μὲν ἀρκάδας, τὸς δὲ λυκωνας αὐ-
 τῶν ἐστὶ νομισαί. ἐγὼ δὲ, ὅσοι μὲν ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλπυ-
 σα λέγειν ἐστὶ σωζήσασθαι τῶν γὰρ ὑμῶν, καὶ τῶν μὲν, ταῦ
 π βελόμενων, τῶν δὲ ταυτῶν, ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῆ λέ-
 γει, καὶ ὑμεῖς μὴ ἀειμείνητε μαθεῖν χεῖρεϊ, μὲν οὐδε-
 τέρους, δεξιὰ βλήσεται ἢ πρὸς ἀμφοτέρους οὐ μὲν, ἀλλ'
 ἀφ' ἑστέων μάλλον αὐτὸς, ἀν' ἄρα τὸ πάτω, δοκεῖν φλυ-
 αρεῖν, ἢ περ' ἀ βέλπυσα νομίζω τῆ πόλει, πρὸς ἑστέων πῶν
 ὑμῶν ἐξ ἀπατήσων, τὰ μὲν ἔν' ἄλλα, ὑστερον, ἀν' ὑμῶν βου-
 λομένοις ἢ, λέξω. ἀπὸ δὲ τῶν ὁμολογημένων ὑφ' ἀπάντων
 ἀρξομεθα, ἀ κοῦρα νομίζω διδάσκων. οὐκοῦν οὐδ' αὖ
 εἰς ἀντίποι, ὡς οὐ συμφέροι τῆ πόλει, καὶ λακεδαιμονίους
 ἀδυνεῖς ἐστὶ, καὶ θεβαίους τυτούσι. ἐστὶ τοίνυν ἐν πνι κηρῶ
 τοῖστω τὰ πρὸς ἡμᾶς νῦν (εἰ π δὲ τοῖς εἰρημένοις πολ-
 λάκις παρ' ὑμῶν λόγους τεκμηριώσεται) ὡς τε θεβαίους μὲν
 ὄρχιδρῶ, καὶ θεασιῶν καὶ πλάτων οἰκιδεῖσων, ἀδυνεῖς
 γηῦσται λακεδαιμονίους δὲ, εἰ ποιήσονται ἀρκάδιαν ὑφ'
 ἑαυτοῖς, καὶ μεγάλῃ πόλιν αἰρήσουσι, πάλιν ἰσχυροὺς γε-
 νήσεται. σκεπτεῖν τοίνυν μὴ πρὸς ἑστέων τούσδε γηῦσται
 φερέεις ἢ μεγάλοις ἐάστω μὲν, ἢ κενεοὶ μικροὶ γηῦσται
 σον, καὶ λάθωσιν ἡμᾶς πλείονι μείζονι οἱ λακεδαιμόνιοι
 γηῦσται, ἢ ὅσων τὰς θεβαίους ἐλάττωσιν συμφέροι γηῦ-
 σται, οὐ γὰρ κενεὸν γ' αὐ εἰποι μὲν, ὡς ἀπλάττωσται βε-
 λοίμεθα ἀπὸ πάλους λακεδαιμονίους ἀν' ἡ θεβαίων, ἐδὲ
 τὸ εἶδ' ὁ ἀουδάζοι μὲν, ἀλλ' ὅπως κηδέτεροι δυνήσονται
 μηδὲν ἡμᾶς ἀδικεῖν. ἔτω γὰρ ἀν' ὑμῶν μὴ πλείους ἀδείας
 εἶη μὲν ἀλλὰ τὴν δία, ταῦτα μὲν οὕτω δὲ ἐν ἔχον φησὶ μὲν
 δεινὸν δὲ, εἰ πρὸς οὐς παρεστῶμεθα ἐν μαντινείᾳ. τού-
 τοις συμμάχοις αἰρήσουμεθα, εἴτε βοηθήσονται περὶ τοῖς ἐ-
 ναντία κενεοῖς, μετ' ὧν τότε κηδυνώσονται; καὶ μοι
 ταῦτα δοκεῖ. πρὸς δὲ ἑστέων δὲ π' ἢ τὰ δίκαια ποιῶν ἐπι-
 λόγτων τῶν ἐτέρον. εἰ μὲν τοίνυν ἐπιλήσουσι πάντες εἰ-
 ρηλίως ἄρην, οὐ βοηθήσονται τοῖς μεγαλοπολίταις, οὐδὲν
 γὰρ δεήσει. ὡς τε, οἰδοποιῶ ὑπερανθῶν ὑμῶν ἔσται πρὸς
 τοῖς ἀπὸ πάλους ἀμείνοις. συμμάχοι δὲ ἡμῶν, οἱ μὲν, ὑφ' ἀρ-
 χουσιν ὡς φασιν, οἱ δὲ, πρὸς γηῦσται νῦν, καὶ τί αὐ ἄλλ-
 ο βουλοίμεθα; ἐὰν δὲ ἀδικῶσι καὶ πολεμῶσιν οἶον, δειν'
 εἰ μὲν ἔστω τούτω μόνον βουλοτέον, εἰ καὶ μεγάλῃ πό-
 λιν ἡμᾶς πρὸς ἑστέων λακεδαιμονίους, ἢ μὴ δίκαιον μὲν οὐ,
 συγχωρῶν δὲ ἔγω γ' εἶσται, καὶ μηδὲν ἐναντιώσονται τοῖς
 τότε τῶν αὐτῶν μεταχοῦσι κηδυνῶν, εἰ δὲ ἀπαντες ὁπί-
 σται, ἢ π' αὐτῶν ἀπὸ πάλους, ἴασιν ὁπί μωσλίω. φε-
 σατα περὶ ἐμοὶ τῶν νῦν χαλεπῶν τοῖς μεγαλοπολίταις; ἢ
 τῶν ἡμῶν συμβεβούσων ποιῶν; ἀλλ' οἱ δὲ εἰς ἔρεϊ. καὶ μὲν,
 πάντες ὁπί, αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς ἀνομιῶν τούτων καὶ μὴ, βου-
 θεῖν καὶ δεξιὰ τοῖς ὀκοῖς, οἱ δὲ ὁμομόκα μὲν μωσλίους
 καὶ δεξιὰ τὸ συμφέρον ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐστέων ταῦτῶν τῶν πόλιν.
 σκεπτεῖσται δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς, ποτέρον τ' ἀρχὴν καλ-
 λίονα ἢ φιλαθεροποτέρον ποιήσεται τ' μὴ ὁπί, ἢ εἰν
 ἡμᾶς ἀδικεῖν λακεδαιμονίους; ἢ ἔστω μεγάλης πόλεως, ἢ
 τῶν ἑστέων μωσλίους; μὲν γὰρ βοηθῶν δοξετε ἀρκάσι,
 καὶ τῶν εἰρηλίω ἀουδάζωσιν ἐστὶ βεβαίαν, ἔστω ἢς κη-
 δυνώσεται καὶ παρετάξεται. τότε δὲ εὐδηλοὶ πᾶσιν ἐ-
 σεσται, οὐ τῶ δίκαιον μάλλον ἔνεκα μωσλίω ἐστὶ βου-
 λομένοις, ἢ τῶ πρὸς λακεδαιμονίους φόβου. δειν' ἢ σκεπτεῖν
 μὲν αἰετὶ καὶ πρὸς τῶν δίκαια συμμάχοις, ἢ ὅπως
 ἄμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα, ἐστὶ τοίνυν καὶ τοιοῦτός
 περὶ λόγους πρὸς τῶν ἀπληρόντων, ὡς κομισσάσται τὸν ὡ-
 ρῶσται ὑμᾶς ἐγχειρεῖν δεῖ. εἰ δὲ τοῖς βοηθῶσιν τὰς ἀπὸ ἡμῶν, ἔσται ἐπ' αὐτὸν νῦν κησώμεθα, ἢ ἔσται ἡμῶν συμμάχοις.

A multos, qui eos partim Arcades esse, partim Laco-
 nes putarent. Et si autem video, quam difficile sit opti-
 ma suadere (nam cum vos unam decepti sitis, & alij a-
 lia velitis: fit, si quis mediam viam teneat, ut scilicet rem
 cognoscere grauemini, ut & neutris gratificetur, &
 in utrorumque odia incurrat) veruntamen ipse malo
 si forte ita ceciderit) ineptus videri, quam ommissis
 his quae mihi maximè videntur esse à republic. per-
 mittere, ut quidam vos decipiant. Ac cetera quidem
 postea, si veltra voluntas feret, dicam: nunc verò quid
 potissimùm expedire existimem, exorsus ab his quae
 omnes confitentur, docere incipiam. Nemo igitur
 negabit esse à republica, & Lacedaemonios & The-
 banos istos esse infirmos. Nunc autem is rerum status
 est (si qua modò cōiectura ex his quae saepe apud vos
 iactata sūt, capi debet) ut Thebani, si Orchomenus
 & Thespiae & Plataeae instauratae fuerint, infirmi:
 Lacedaemonij, si Arcadiam subegerint, & Megalopo-
 lim ceperint, de integro potentes sint futuri. Vidē-
 dū igitur est, ne prius hos formidabiles & magnos
 fieri sinamus, quam illi attenuati fuerint: neve pau-
 latim Lacedaemoniorum opes multo maiores fiant,
 quam quantum Thebanas minui conducit. Neque
 enim illud profectò dicemus, malle nos permuta-
 tione facta, Lacedaemonios habere aduersarios,
 quam Thebanos: neque hoc illud est quod cōsequi
 studemus. id quidē volumus, ut neutri nos illis in-
 iuriis afficere possint. Haec enim optima ratio fuerit
 res nostras in tuto collocandi. At hercule sic oportere
 fieri fatebimur: sed non esse committendum di-
 cemus, ut eorum societatem amplectamur, cum qui-
 bus ad Mantiniam collatis signis pugnaverimus: &
 nunc ipsos iuueamus contra illos, cum quibus com-
 mune periculum adierimus? Ego quoque in hac sen-
 tentia sum: sed illud etiam mihi requirendū videtur,
 ut alteri quae aqua sunt facere non recuset. Quòd si
 omnes pacem agere volent: Megalopolitas non iu-
 uabimus, nulla postulante necessitate. Itaque nihil
 moliemur aduersus eos, qui nobiscum in acie stete-
 runt. Nam & alteri (ut proficitur) iam socij nostri sunt:
 & alteri nunc nobiscum se coniungent. & quid ex-
 optemus aliud? At si Lacedaemonij iure violato bel-
 lum illis intulerint: equidē si haec sola quaestio verte-
 tur, utrum nos Lacedaemoniis Megalopolim condo-
 nare debeamus necne: non repugno (quanquam ini-
 quum id esset) condonemus, neque quicquam illis ad-
 uersumur, qui tunc eadem pericula unam nobiscum a-
 dierunt. Sin verò scitis omnes, hac capta eos Messeniam
 aggressuros: dicat mihi aliquis istorum qui Me-
 galopolitis nunc infesti sunt, quid nobis tum suafu-
 rus sit? Nemo respondet. Atqui scitis omnes, siue i-
 sti suadeant, siue dissuadeant, opem esse ferendam:
 cum propter ictum cum Messeniis foedus, tum quia ex-
 pedit ut ea urbs incolatur. Cum animis igitur vestris
 cogitate, utrum initium nobis honestius futurum sit,
 & humanius, ad coercendas iniurias Lacedaemo-
 niorum: hoc ne pro defensione Megalopolis, an illud
 ad Messenam tuendam? Nunc quidem Arcadibus opitu-
 lari vos, & pacis conseruationi studere, pro qua pe-
 riculati estis, & in acie dimicastis, apparebit. Tum ve-
 rò perspicuum erit omnibus, vos Messenam velle inco-
 lumem, non tam aequitatis causa, quam metu Laceda-
 moniorum. Semper autem spectari & agi debet ea quae
 iusta sunt: simulque danda est opera, ut eadem etiam
 expediant. Affertur & talis quaedam ratio ab aduer-
 sariis nostris: dandam esse operam, ut Oropum reci-
 piamus: quòd si eos, qui ad eam rem adiutores alioqui
 fuissent, ab alienauerimus, socij nobis sint defuturi.

Propo-
 tio, & est
 à republi-
 ca, nec in-
 honestū,
 Megalopo-
 litas con-
 seruari.

Nec pro-
 pter Oropi
 recupera-
 tionē esse
 conueni-
 dum ad La-
 conū vio-
 lentiam.

Βελομύρων, ἢ γυέδζ φίλων αὐτῶν, ἵνα τοῦαντίον δὲ
 ποιῶσιν ἡμᾶς. βασιλεύειν, καὶ σκοπεῖν, ἔξ ἵππου ξόπου μὴ
 γηροῦσιν. Ἐ μὴ γηροῦσιν, ὅπως αὐτὸν ἀποδαμοτέροις
 τοῦ τοῦ κατὰ θεοῦ ἀποδαμοτέροις ἀποδείξωσι. τοσούτων
 πλείονος ὀργῆς αὐτοὶ δικαίως αὐτὸν τυγχάνουσι, εἰ τοιού-
 των συμμάχων τὴν πόλιν, ὅτ' ἐφ' ὑμᾶς φερόμενοι ἢ λ-
 δον, ἢ θεβαίους ἀπεσέρισαν. ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν εἶσι
 δούτερον ἀθερόπων, Βελομύρων ἐτέρων ποιῶσιν τοῦ-
 τοῦ συμμάχου. ἐγὼ δὲ ὅσα αὐτῶν λόγισμῶν σκοπεῖν τις
 εἰκάσει, καὶ τοῖς πολλοῖς ὑμῶν οἰομαι ταῦτα φῆσαι ὅ-
 τι, εἰ λήθον) μεγάλην πόλιν λακεδαίμονιοι, κινδυνώ-
 σι μεσλίην. εἰ ἢ καὶ ταύτῃ λήθον). φημὶ ὑμᾶς εἶσεσθαι
 συμμάχου θεβαίων. πολὺ δὴ καλλίον. Ἐ ἀμεινον, τὴν θε-
 βαίων συμμάχων αὐτοῖς ὄφρα λαβεῖν, τῆν ἢ λακεδαί-
 μονίων πλεονεξία μὴ ὄφρα εἶσθαι. ἢ νῦν ὀκνοῦσθαι μὴ
 τοῖς θεβαίων σῶσαι μὴ συμμάχου, τοῦ τοῦ μὲν φερέ-
 σθαι, πάλιν ἢ σῶσαι αὐτοῖς τοῖς θεβαίοις, καὶ φερόμενοι
 ἐν φόβῳ καθεστάναι κατὰ ἡμῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐγὼ γὰρ ἀδελ-
 τὸ ὑπολαμβάνω τῆν πόλιν, τὸ λαβεῖν μεγάλην πόλιν
 λακεδαίμονιοι, καὶ πάλιν γυέδζ μεγάλοις. ὅσον γὰρ
 αὐτοῖς καὶ νῦν, ἔχ' ἑαυτῶν τὴν μὴ παθεῖν τὴν κινδόν, πόλε-
 μον ἀραιοῦσι, ἀλλ' ἑαυτῶν τὴν κομισάσθαι τὴν φερόμενοι
 οὐσαν ἑαυτοῖς δυνάμειν. ὦν δὲ ὅτ' ἐκείνῳ εἶχον ὠρέ-
 ζοντο, ταῦθ' ὑμεῖς μᾶλλον ἴσως εἰδότες ἢ ἐγὼ, φοβοῦσθαι
 αὐτοῖς εἰκότως. ἢ δὲ ὡς δὲ αὐτῶν πῶς ἴσως ἴσως, τῶν τε
 τοῖς θεβαίοις μισεῖν φασκόντων καὶ τῶν τοῖς λακεδαίμο-
 νίαις, πότιρα δὴ ἐκάτεροι μισοῦσιν, οἱ δὲ μισοῦσιν, ἑαυτῶν
 ὑμῶν καὶ τὴν συμφέροντος ὑμῶν, ἢ ἑαυτῶν λακεδαίμο-
 νίων θεβαίαις, ἑαυτῶν ἢ θεβαίων λακεδαίμονίαις, ἐκάτεροι
 εἰ μὲν γὰρ ἑαυτῶν ἐκείνων. οὐδέτεροι ὡς μαγομῶν πεί-
 θεσθαι φερόσθαι. εἰ δὲ ἑαυτῶν ἢ μὲν φέουσι. τί πέρα τὴν
 κηροῦ τοῖς ἐτέροις ἐπάρευσιν; εἰ θεβαίαις ταπεινοῖς
 παιεῖν. αὐτῶν τὴν λακεδαίμονίαις ἰχυροῦς καθεστάναι καὶ
 πᾶν γερᾶν. ὡς δὴ ἐγὼ φερόσθαι φερόσθαι ὑμᾶς εἰ-
 πᾶν. ἴσως ἀπαντες τὴν ὅτι τὰ ὑμῶν δίκαια πάντες, ἑαυ-
 τῶν μὴ βούλων) μέγιστον) τούτων ἀγχύνονται μὴ φερό-
 σθαι τοῖς δὲ ἀδικοῖς, ἐναντιοῦνται φανεροῦς ἀλλῶς τε
 καὶ πᾶσι βλεψῶν) καὶ τὴν τὸ λυμαγιδῶν πᾶν
 εἰρήσομεν. καὶ ταύτῃ ἀρχῆν οὐσαν πάντων τὴν κηρῶν,
 τὸ μὴ θέλειν τὸ δίκαια φερόσθαι ὡς πᾶσι. ἵνα τοῖνυ μὴ
 τὴν ἐμποδῶν γηροῦσιν, τὸ, τοῖς θεβαίοις γυέδζα μ-
 κροῖς, τὰς μὲν θεασιαις, καὶ τὸ ὄρχομῶν. Ἐ τὰς πλαταγᾶς,
 κατοικίεσθαι φερόσθαι καὶ συμπεράτω μὲν αὐτοῖς, Ἐ
 τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦμεν. ταῦτα γὰρ κατὰ καὶ δίκαια, μὴ
 φερόσθαι πόλεις ἀρχαίας ὄξαισῶστας. τὴν ἢ μεγᾶ-
 λην πόλιν. Ἐ τὴν μεσλίην, μὴ φερόσθαι τοῖς ἀδικοῦ-
 σιν μὴ δὲ τῆν φερόσθαι τῆν θεασιῶν Ἐ πλαταγῶν,
 τὰς ἔσας καὶ κατοικηθῆσαι πόλεις ἀναρεθείσας φερί-
 σωμεν. καὶ ἢ φερόσθαι ταῦτα, ἢ δὲ, ὅς τις ἐβελήσθαι)
 παύσεισθαι θεβαίους ἔχοντες τὴν ἀλλοξίαν. εἰ ἢ μὴ, φερό-
 σθαι μὲν ἐναντίας ἔξομῶν φερόσθαι ἐκείνα τέτις, εἰκότως,
 ὅταν ἠγῶνται τὴν ἐκείνων κατοίκησιν ἑαυτοῖς ὄλεθρον
 φέρον. εἰτ' αὐτῶν τα φερόσθαι ἔξομῶν αὐτοῖς. τί γὰρ ὡς
 ἀληθῶς ἔσαι πέρα, ὅταν αἰεὶ τὰς μὲν οὐσας πόλεις ἐ-
 μὲν ἀναρεῖν, τὰς ἢ ἀνηρηθῆσαι ἀξιοῦμεν οἰκίσειν. λέγ-
 σι τοῖνυ οἱ μάλιστα δοκοῦντες δίκαια λέγειν, ὡς δὲ τὰς
 σήλας καθελεῖν τὰς φερόσθαι θεβαίαις, εἰπερ ἢ μάλιστα
 βεβαίως εἶσθαι συμμάχου. οἱ δὲ, φασὶ μὲν αὐτοῖς οὐκ εἶσθαι σήλας, ἀλλὰ τὸ συμφέρον εἶσθαι τὸ ποιῶν τὴν φιλίαν
 τοῖς τε βοηθοῦστας ἑαυτοῖς, τοῦ τοῖς νομίζεσθαι) συμμάχου. ἐγὼ δὲ εἰ τὰ μάλιστα εἰσι τοιοῦτοι, ὡς ἴσως
 ἔγω. φημὶ δὲ ἡμᾶς τούτοις τε ἀξιοῦμεν καθελεῖν τὰς σήλας, καὶ λακεδαίμονίαις ἄγαν εἰρηλίην, εἰ ἢ μὴ εἰδέ-

A quum autem amici fieri volunt, ut contra nobis bene
 faciant, obtrectare, ac omnibus modis dare operam,
 ne amici fiant: nec animadvertere, quod fidiore eos
 fuisse I hebanis ostenderint, eò se maiore supplicio
 dignos esse, qui nostram urbem talibus sociis, cum
 prius ad nos quam ad Thebanos venissent, spoliarent.
 Sed ista nimirum vaeordium hominum sunt, qui a-
 liis hos efficere socios volunt. Illud autem, quantum
 suscepta cogitatione diligenti, coniectura possis af-
 sequi, plerisque vestrum mihi esse assensuros arbi-
 tror, si Megalopolim Lacedaemonij ceperint, peri-
 clitari Messenam, quod si & hanc expugnarent, dico
 vos Thebanorum socios futuros. Longè igitur ho-
 nestius & praestabilius est, ut Thebanorum socios ipsi
 suscipiamus, & Lacedaemoniorum avaritiam reprimamus:
 quàm ut nunc verentes, ne socios Thebanorum
 conseruemus, hisce desertis, postea ipsis Thebanis
 opitulemur, atque insuper de nobis ipsis in metu
 & periculis simus. Neque enim nostrae urbi tutum
 esse puto, ut Lacedaemonij Magnam urbem capiant,
 & rursus magnifant: quum videam, eos etiam nunc
 suscepisse bellum, non suae defensionis causa, sed ob
 veterem potentiam recuperandam. Quae verò, dum
 illam obtinerent, appetierint: ea vos cum magis fortasse
 quàm ego sciatis, iurè metuetis. Admodum
 autem ex oratoribus audire velim, qui se & Lacedaemonios
 & Thebanos odisse dicunt, utrum utriusque
 illos quos sanè oderunt, propter vos & utilitatem vestram
 oderint: an verò in gratiam Lacedaemoniorum
 Thebanos, & Thebanorum causa Lacedaemonios utriusque?
 Quod si propter illos, dixerint: neutris, utpote
 furiosis, obtemperandum est. Sin vestra causa dicturi
 sunt: cur ultra quàm sat est, tempusque patitur, alteros
 extollunt? Possunt enim, possunt I hebanis deprimi,
 etiam si Lacedaemoniorum opes non augeantur, & omnino
 facilius, quo autem pacto: id ego vobis declarare conabor.
 Vniuersi hoc scimus, omnes, etiam si iustitiam curent,
 erubescere tamen ad tempus, ea quae iusta sunt non agere:
 & hominibus iniuriis palam aduersari, praefertim si qui laeduntur.
 hac re labefactari omnia cõueniemus, & hoc principium esse
 malorum omnium, quod homines nolunt ea simpliciter
 agere quae iusta sunt. Ut ne igitur hoc impediatur,
 quod minus Thebanorum opes minuuntur: & Thespias,
 & Plataeas, & Orchomenum instaurari oportere dicamus:
 eosque adiuuemus, & alios ut idem faciant, hortemur.
 Est enim & honestum & æquum, ne vetustas
 vrbes euersas esse patiamur, Megalopolim autè & Messenam
 iniuriis non obiciamus: neque praetextu Thespensium
 & Plataensium, incolumes vrbes, quaeque habitantur,
 excindi sinamus. Quod si haec promulgata fuerint:
 nemo erit, quin Thebanos velit alienos agros tandem
 amittere. Sin minus: primum nobis aduersabuntur,
 ne illa confici possint: nec iniuria, quum existimabunt
 illarum vrbiũ instauratiõnem excidium sibi allaturam.
 Deinde nostri conatus erunt irriti. Nam quis tandem
 erit exitus, si vrbes incolumes excindi sinemus,
 & eas instaurari postulabimus? Dicunt porro qui
 æquissima dicere videntur, oportere Arcades erectas
 cum Thebanis columnas tollere, si modò nobis
 constanter socij esse debeant: alij columnas eis esse
 negant, sed utilitatem esse quae amicitiam cõciliet:
 & eos haberi pro sociis, à quibus adiuuentur.
 Ego verò si maximè tales sunt, ita sentio: Postulandum
 esse dico, simul, ut hi sttuas tollant, simul,
 ut Lacedaemonij pacem agant. Vtri autè ita fa-

